

Per la via romana del Capsacosta: de Sant Salvador de Bianya a Sant Pau de Segúries

Francesc Nadal

La sortida realitzada per la SCG el 4 de juny de 2011 va consistir a recórrer un tram de l'antiga "Via Annia", que els romans construïren per tal de connectar l'extensa àrea agrícola de la vall del Fluvià amb els jaciments miners de l'alta Garrotxa i del Ripollès. La "Via Annia" començava prop de Figueres i, a partir d'allà, es dirigia, en sentit oest, vers Besalú, Castellfollit de la Roca i la plana de Bianya. Al bell mig d'aquesta plana el seu traçat canviava d'orientació i s'enfilava, de forma decidida, cap a la collada de Capsacosta, situada més al nord.

A partir d'aquesta collada, que separa les actuals comarques de la Garrotxa i el Ripollès, la via es dirigia, des de l'actual municipi de Sant Pau de Segúries, fins a Camprodon i el coll d'Ares. Allà connectava amb la "Via Vallespirana", que tot seguint el curs del riu Tec s'ajuntava amb la "Via Domitia" en el terme municipal del Voló (el Rosselló). El caràcter relativament marginal de la "Via Annia" dins de l'àmplia xarxa viària que els romans bastiren a Hispània ha estat un factor determinant que sigui una de les vies romanes millors conservades de la península Ibèrica.

El recorregut es va iniciar al pla de Bianya, prop de Sant Salvador de Bianya, a uns quatre-cents metres d'altitud. Des del punt de partida, es va seguir, pujant sense descans, la calçada romana, l'estat de conservació de la qual és, com van poder comprovar els assistents, en alguns trams, excel·lent. Al llarg del recorregut es van poder veure diferents elements d'aquesta via (empedrat, murs de contenció, guarda-rodes, desguassos), els quals van donar-nos una idea de la magnitud i importància d'aquesta extraordinària obra d'enginyeria romana.

La pujada va ser escalada amb bon tremp i millor cara pels expedicionaris fins assolir el seu punt més elevat a la collada de Capsacosta, situada a 972

metres d'altitud. I, un poc més avall d'aquesta divisòria d'aigües entre les conques del Ter i del Fluvià, la font de l'Arç va acollir-los per a l'avitualment imprescindible de cara a no defallir durant el darrer tram de la sortida que, bo i seguint un camí que fa una suau baixada, discorre fins l'església de Sant Pau Vell, situada a uns 760 metres d'altitud, punt final del recorregut. Mitja hora de camí efectuat sota una sorollosa tempesta, la qual va desfermar-se tot just acabats de dinar i que va posar a prova les botes de muntanya, la roba d'abric i els impermeables i capelins recomanats encaridament a la presentació de la sortida.

Després d'una ben merescuda restauració complementària a la cafeteria del càmping "Els Roures" de Sant Pau de Segúries, una estona durant la qual es van poder eixugar camals de pantalons, mànegues d'anorac i altres abillaments xops d'aigua, l'autocar va conduir el grup a la propera localitat de Sant Joan de les Abadesses per a rendir detallada visita al temple, claustre i museu de l'antic cenobi. Amb la pluja a la baca fins el Figaró, l'expedició va reingressar a Barcelona.

Inici del recorregut, assenyalat per un 'mil·liari' modern.
Fotos de J. Burgueño.

El grup de la SCG, al claustre del Palau de l'Abadessa (Sant Joan de les Abadesses), avui dia reconvertit en sala de casaments civils. D'esquerra a dreta, en primer terme: Lluís Riudor, Francesc Nadal, M. Carme Montaner, Mireia Baylina i Núria Arnan; al darrere, drets: Pau Alegre, Anna Bastida, Mercè Noguera, Cèsar Pasadas, Teodoro Gómez, Montserrat Arnan, Tomàs Giménez-Capdevila, Roser Noguera, Anna Borbonet, Teresa Mar, Rafael Giménez, Elisa González, Jordi Ramoneda, Mercè Rueda, Jordi Alberich, Núria Viver i Jesús Burgueño.

Anna Borbonet i Carme Montaner enfilen un revolt de *paella* de la calçada romana en un dels indrets més ben conservada.
Fotos de J. Burgueño.